

Стара шовковиця під Маріуполем...

Борис Гуменюк

Стара шовковиця під Маріуполем
За свій більш ніж столітній вік
Ще не бачила стількох хлопчиків
Які галасливою ватагою обступили її з усіх боків
Жадібно пригорщами обривали її стиглі ягоди
Нагинали додолу гілля закрутили стару в танці
А якесь найменше хлопча
видряпалося аж на вершечок
РПГ кулемет автомати СВД каски бронежилети
Лежали акуратно складені в траві під деревом
Хлопчаки реготали
вилазили одне одному на плечі
Вимащували соком перестиглих ягід
руки і обличчя
Іноді зумисне
Щоб бути схожими
на героїв голлівудських фільмів
РПГ кулемет автомати СВД каски бронежилети
Лежали акуратно складені в траві під деревом
Деся за обрієм запрацювали чотири міномети
Кумедно так "раз-два-три" "раз"
Наче юнак стукає умовним сигналом
у вікно до дівчини
(Якби то були не міномети
було б справді кумедно)
Зграя чорних круків
(з боку сонця — скривавлених)
з криком здійнялася в небо
Хоча можливо то так кричало
ошмаття зораної вибухами землі
Хлопчаки в одну мить
облишили стару шовковицю
Покинули її саму
ні в сих ні в тих кружляти в танці
Щоб уже наступної миті
перетворитися на суворих чоловіків
(Від блиску їхньої зброї і обладунків

у старої заболіли очі)
Щоб уже третьої миті розчинитися там
де до неба кричала земля
І небо здригалось за обрієм
Залишилась стара шовковиця сама
Стоїть край битого шляху
виглядає свої хлопчиків
Ніхто до неї не приходить
Ніхто не рве її перестиглих ягід
які осипаються додолу
І розтікаються наче криваві сльози
Там де лежали
РПГ кулемет автомати СВД каски бронежилети
Поволі почала підніматися приталована трава
Тільки гілля пам'ятає їхні руки
Тільки стара порепана кора
пам'ятає їхні босі ноги
А коли на небі сходить місяць
Стара шовковиця стає навшпиньки наче дівчина
Тягнеться до неба головою
Намагається заглянути за небокрай
Чомусь так самотньо і тривожно їй
Де ви хлопці?

28.06.2014